

heden belyser og forstaaeliggør de udtalte Tanker.

Mrs. Osborn har forlangt vi skulde afslutte denne lille Redegørelse med en Erklæring fra hende om, hvor glad hun havde været ved at møde de danske Stemmeretskvinder. Ved at møde dem havde hun forstaaet, at det samme universelle Behov af de »Lige Rettigheder med Mænd« dominerede hos os som i Amerika. Ja de var de dominerende hos Kvinderne hele Verden over, hvad saa Landet end hed, man netop talte om.

Ved J. M.

Brev fra Margaret Ashton.

Som et Exempel paa hvorledes den nuværende Situation føles af Englands fineste og ædlest Kvinder meddeler jeg herved et Brev fra Margarit Ashton, Borgerrepræsentant for Manchester i flere Aar — som jeg har modtaget.

3die December 1912.

Kære Fru Münster!

Jeg læste med megen Interesse Deres Brev fra sidste Maaned og paamindes med Glæde mit Besøg ved en af de Danske Højskoler, da jeg var hos Dem ved den Internationale Kvindestemmerets Alliances Kongress for nogle Aar siden (1906). Eders Frigørelsesarbejde er ligesaa kritisk som vort netop nu. Vi anspænder hver Nerve for at faa Kvinder indesluttet i Reform-Forslaget, som er i Gang med at komme gennem Parlamentet i denne Samling. Vi venter en meget kritisk Afstemning d. 30. December eller lidt efter. Vi har et Flertal i Parlamentet, der har lovet os deres Hjælp — men ulykkeligvis holder ikke altid Parlamentsmedlemmerne Ord hvor det gælder Kvinder! — Vi anstrænger os det bedste vi kan. Jeg anvender min Tid til at rejse paa Kryds og Tværs i Landet for at holde Tale paa Møder — som er min Undskyldning for ikke at have skrevet til Dem før og besvaret Deres Brev. Næste Uge vil Manchester-Forbundet holde en Demonstrations Uge. Vi slaar Bekendtgørelser op over hele Byen, vi holder 9 Butikker aabne med Stemmerets-Litteratur og har henvend tyve Møder om Dagen — alt for at vise, hvor meget Lancashire behøver at Kvinder skal faa Stemmeret. Dette er strengt Arbejde for os, og det har behøvet megen Energi for at ordne det, og det vil blive vanskeligt at føre igennem til en lykkelig Udgang. Over hele Landet holder vi disse Møder. London har en stor og tidssvarende Bazar i denne Uge — vi gør alt hvad vi kan for at holde Landet i Aande for Sagen. Vi betaler en vægtig Løsesum for vor Frihed. Imedens ødelægger de Militante Publikums Stemning til Gunst for os, ved at tilintetgøre Brevene i Postkasserne og forresten gøre Sagen al den Skade som en saadan maliciøs Hævnerrighed kan gøre.

Hvor ønsker jeg dog, vi kunde sejre og vende tilbage til vor tidligere fredelige Til-

værelse — at vi kunde genoptage vor Virksomhed for at gøre godt, den som vi alle ønsker at tage paa og endnu ikke kan genoptage!

Om Mændene blot kunde indsee det Spild af det altsammen af Duelighed, af Energi, af den opbyggede Kraft, der tabes for Verden i denne Generation!

God Lykke for Eder i Eders Kamp!

Atid Deres hengivne

Margaret Ashton.

Kvindestemmerettens Stilling i England.

(Brev fra National Union)

Det nuværende Tidspunkt er maaske det mest skærende, angstfulde Øjeblik, vi endnu har oplevet i Kvindestemmerettens Historie. Det hjælper ikke, hvilket Orakel vi raadspørger, det hjælper ikke, hvilke Varsler vi vil udtyde, den umiddelbare Fremtid er taaget for os.

Upaatvivlelig gryer Morgenens i Horizonten, Dagen kan komme hastigt over os, vore Øjne smerter efter den lange Vaagen, kan endog i Øjeblikket være blindende, de blændes maaske af de skraanende Straaler, men Kendsgerningerne forbliver dog tæt ved os, om vi ser nøje til. Skyggerne er dybe, de Planer, der krydser vore Veje i dette Øjeblik, er forvirrende for ikke at sige nedslaaende.

Paa den ene Side har vi Asquiths Forsikringer om en aaben Mark og ingen Begunstigelser, naar Ændringerne for Kvindestemmerets-Loven bliver forelagt Huset. Han har end ydermere gjort Brug af det noget barnagtige Forsøg paa at skrænke gode Liberale med Rygterne om hans Demission, ifald den ene eller den anden af Kvindernes Ændringsforslag bliver Lov. Vi har ligeledes Sir John Simons' Forsikringer om, at Ordførerens Udsigter til at kunne tilintetgøre alle Lovændringsforslag kun er en Indbildning. Imod disse gunstige Varsler har vi Unionisternes dybt indgroede Frygt for at ethvert Stemmeretsforslag, der er faderligt eller Plejefaderligt beskyttet af denne Regering, ikke kan mene andet end: »Adult Suffrage«, »Skjorte-Regimente« og »Kvinder paa Ministertaburetterne«. Saaledes mindes vi om, at trods de tilsyneladende venlige Hensigter af Førsteministeren kan den almægtige, i Parlamentet opslaaede Timetabel: »Guillotinen« tilintetgøre alle vore Udsigter. Kort og godt: Vor Himmel er ikke klar. Lad os haabe, at dette er den mørkeste Time i vor Historie, thi da kan vi tro, at den forkynder Daggry.

Vi har Venner i alle Lejre. Vi har 400 Medlemmer i Parlamentet, som har lovet at hjælpe os engang. Men vor »Gang« passer maaske ikke til hvad der passer dem! De siger bestandigt til os: »naar Tiden passer bedre«, naar der er »mindre Socialisme« eller

maaske »mindre Konservatisme«. Hvert Parti overvejer højst naturligt, om Kvindernes Frigørelse vil hjælpe deres eget Maal eller hindre det; hvert Parti er lidt bange for os paa Grund af vore venlige Forbindelser med Mænd i den modsatte Lejr.

Endog det uafhængige Arbejderparti, skøndt det enkeltvis er vor Ven, har ikke afgivet os noget Løfte som Parti. Det har ikke som Parti lovet at stemme imod 3die Behandling af Frigørelses Loven, »om Kvinder ikke er indesluttet deri«. Partiet har nylig gentaget dets Løfter til os, gentaget dets Bifald af Principet: »Kvinde Frigørelsen« — men — det lover ikke at gaa imod Regeringen. Den Nationale Union har ikke som »Kvindernes sociale og politiske Union« bedt Arbejder-Partiet om at bryde deres Ord til deres Vælgere, thi vi tror hverken, at man vinder noget ved brudte Løfter saa lidt som ved sønderslaaede Vinduer. Vi ønsker at handle hæderligt, fordi vi haaber at kunne hjælpe Staten, istederfor at spærre Vejen for den.

Vort Formaals staar over Partierne, og følgelig er der Fare for, at man vender det døde Øre til. Vi troer at vor Fordring staar Haand i Haand med de liberale Principer. Vi paastaar, at ingen Patriotisme — den være sig af hvilken Farve som helst — kan være sund, naar den ikke stræber for, hvad vi oprigtigt tror tjener til — ikke alene et Køn's Velfærd — men hele Nationens Velfærd. Intet Kejserrige er virkelig rodfæstet eller har nogen Livsbetingelse, naar det ikke er grundet paa Retfærdighed og Retsindighed, og det britiske Kejserriges »Ret til at være« er den: at være Kraften til det Gode i Verden. Naar det svigter dette Standpunkt, er dets Dødsdom skrevet.

Medmindre en Nations Moral, er i Overensstemmelse med Samtidens Moral maa denne Nation naturnødvendigt synke under sine Omgivelsers Niveau og endelig uddø. Vi har seet dette atter og atter, naar vi vendte Historiens Blade. Den Nation, som elsker det højeste, og stræber efter det Ædleste, har i sig den livgivende Guist og vil aldrig dø.

Det er herpaa, at vi Kvinder grunder vor Fordring paa Stemmeret.

(Mrs.) J. Fitzroy Hecht.

Fra Norge.

Kvindestemmeretsforeningens klub

i Kristiania holder fest torsdag den 23de januar i Grand hotels selskabssale, i anledning af 100 aarsdagen for Camilla Colletts fødsel. Fru Ragna Nielsen, født Ullmann, holder festtalen.

Redigeret af Fru Johanne Münster, Brødgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke. Kbhvn.